

A rém nénik maradnak

Nem felejttem el azt a fiatal nőt, aki elverte a kezemet az óvodában, aki a sarokba állított ok nélkül. Anyukám kedves, aranyos nénire emlékszik vissza. Én ezekre a történetekre. Pedig ennél vannak rosszabbak is. Álljon itt pár rémmese, a mai 2010-es évek valóságából, Budapestről. A sztorik első kézből valók, és annak rendje-módja szerint sértik a gyerekek jogait.

A gyerekek kuss a neve – avagy „Dugulj el, fiam!”

„Azt hittem, rosszul látok – meséli Klári anyukája –, amikor az óvó néni büszkén mutatta a jókora, jellel ellátott parafa dugókat, melyek azt a célt szolgálják, hogy a gyerekek bedugják a száját, ha túl sokat beszél! Ez volt az utolsó csepp a pohárban – szedtük a sátorfánkat és jöttünk is el onnét!” – Itt valóban az óvoda váltás a megoldás. Az óvónők egyéb, apró gonoszkodásai kivédhetetlenek, ám egy ekkora pedagógiai malőrért már kirúgás dukálna.

A két óvónő azonban tovább mérgezi a gyermeklelkeket. Klári viszont azóta már másik óvodába jár. De mi van a többi gyerekekkel?

Mennyit tudhat egy 3 éves gyermek szeptemberben?

Barátnőm új óvodába vitte két fiát. Rafi most kiscsoportos, éppen csak 3 éves. Már régóta bilibe pisil, de a délutáni alvásnál még néha történik baleset. Az óvodában ilyenkor nem hogy nem segítik a kicsit, de még büntetés is jár érte! A 3 éves, hulla álmos Rafitól azt várják, hogy egyedül öltözzön át – holott ezt egy kiscsoportosnak nem kell még tudnia. A pisis holmit a szekrény tetejére teszik és megjegyzéseket tesznek. Ezzel egyáltalán nem segítik a kicsit, ugye?

Marci, egy másik óvodás fiúcskaannyira **rettegett, hogy a délutáni alvás során bepisil**, hogy mesterségesen, mindenféle technikákkal tartotta ébren magát. Rettegett attól, hogy ha elalszik, akkor megszégyenítik. Vajon ez az óvónéni célja? Nem a békésen pihenő, saját tempójában fejlődő, egészséges gyerekek nevelése?